

תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעתי), תשע"ב-2012

תוכן ענינים

4	Go	פרק א': כתב תלונה ודיון לפני דן יחיד	
4	Go	עריכת כתב תלונה	סעיף 1
4	Go	תוכן כתב תלונה	סעיף 2
4	Go	מסירת כתב תלונה	סעיף 3
4	Go	זכות העיון	סעיף 4
4	Go	דחיית הדיון	סעיף 4א
4	Go	תחילת הדיון	סעיף 5
4	Go	ביטול כתב תלונה	סעיף 6
5	Go	נוכחות הנאשם	סעיף 7
5	Go	העברת הדיון	סעיף 8
5	Go	הבאת ראיות	סעיף 9
5	Go	עובדה שהודו בה	סעיף 10
5	Go	חזרה מהודאה	סעיף 11
5	Go	רישום פרוטוקול	סעיף 12
5	Go	מסירת פסק לנאשם	סעיף 13
5	Go	דיווח על פסק	סעיף 14
5	Go	הודעת ערר	סעיף 15
5	Go	מינוי דן בערר	סעיף 16
5	Go	סמכויות הדן בערר	סעיף 17
5	Go	דיון בערר	סעיף 18
5	Go	ניהול פרוטוקול	סעיף 19
5	Go	פרק ב': בית דין למשמעת	
5	Go	סימן א': האישום	
5	Go	עריכת כתב אישום ומסירתו	סעיף 20
5	Go	תוכן כתב האישום	סעיף 21
6	Go	צירוף אישומים	סעיף 22
6	Go	צירוף נאשמים	סעיף 23
6	Go	הפרדת הדיון	סעיף 24
6	Go	כתב אישום חדש בהפרדת הדיון ת"ט תשע"ב 2012	סעיף 25
6	Go	איחוד דיונים	סעיף 26
6	Go	תיקון כתב אישום בידי התובע	סעיף 27
6	Go	תיקון כתב אישום בידי בית הדין למשמעת	סעיף 28
6	Go	חזרה מאישום	סעיף 29
6	Go	תוצאות חזרה מאישום	סעיף 30
6	Go	זימון מותב בית הדין למשמעת לדיון	סעיף 31
7	Go	הזמנת הצדדים לדיון	סעיף 32
7	Go	עיון בחומר החקירה	סעיף 33
7	Go	דרכי עיון והעתקה	סעיף 34
7	Go	סייג להבאת ראיות	סעיף 35
7	Go	חומר סודי	סעיף 36
7	Go	סייג לזכות העיון בחומר הראיות	סעיף 37
7	Go	עיון בעדויות מומחים של הסניגוריה	סעיף 38
7	Go	סימן ב': ניהול הדיון	
7	Go	הזמנת עד	סעיף 39
8	Go	צורת ההזמנה בכתב ותוכנה	סעיף 40
8	Go	צו להמצאת מסמכים ומוצגים	סעיף 41

תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעותי), תשע"ב-2012

נוסח מלא ומעודכן

8	Go	הזמנת עד על אתר	סעיף 42
8	Go	הודעה על דחיית מועד	סעיף 43
8	Go	עד שנבצר ממנו לבוא לבית הדין למשמעת	סעיף 44
8	Go	ניהול פרוטוקול ורישומו	סעיף 45
8	Go	תיקון פרוטוקול	סעיף 46
8	Go	רישום תיקון	סעיף 47
8	Go	תרגום	סעיף 48
8	Go	התנגדות למותב בית הדין למשמעת ת"ט תשע"ב 2012	סעיף 49
8	Go	הקראת כתב האישום	סעיף 50
9	Go	הסכמה בדבר עובדות וראיות	סעיף 51
9	Go	טענות מקדמיות	סעיף 52
9	Go	דיון בטענה מקדמית	סעיף 53
9	Go	טענות מקדמיות בשלב אחר של המשפט	סעיף 54
9	Go	תשובת הנאשם לאישום	סעיף 55
9	Go	דין עובדה שהודו בה והודאת נאשם כראיה	סעיף 56
9	Go	חזרה מהודאה	סעיף 57
9	Go	ביטול הכרעת דין שיסודה בהודאה	סעיף 58
10	Go	פסק דין של נאשם שהודה	סעיף 59
10	Go	סימן ג': ברור האשמה	
10	Go	פרשת התביעה	סעיף 60
10	Go	סיום פרשת התביעה	סעיף 61
10	Go	זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה	סעיף 62
10	Go	פרשת ההגנה	סעיף 63
10	Go	סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים	סעיף 64
10	Go	נאשם כעד הגנה	סעיף 65
10	Go	סדר העדת נאשם	סעיף 66
10	Go	סייג לחקירת נאשם	סעיף 67
10	Go	סיום פרשת ההגנה	סעיף 68
10	Go	ראיות נוספות מטעם התובע	סעיף 69
10	Go	ראיות מטעם בית הדין למשמעת וסתירתן	סעיף 70
10	Go	סיכומים	סעיף 71
10	Go	סדר חקירת עדים	סעיף 72
11	Go	חקירה הוגנת ת"ט תשע"ב 2012	סעיף 73
11	Go	עד עוין	סעיף 74
11	Go	זכות חקירה שכנגד במקרים מסוימים	סעיף 75
11	Go	עד מטעם בית הדין למשמעת	סעיף 76
11	Go	סמכות לסרב להזמנת עד	סעיף 77
11	Go	סימן ד': פסק הדין	
11	Go	הכרעת הדין	סעיף 78
11	Go	סדר הבאת ראיות וסיכומים לעניין העונש	סעיף 79
12	Go	גזר הדין ופסק הדין	סעיף 80
12	Go	הסבר על זכות הערעור	סעיף 81
12	Go	פרק ג': בית הדין לערעורים	
12	Go	הגשת ערעור	סעיף 82
12	Go	נימוקי הערעור	סעיף 83
12	Go	המצאת העתק למשיב	סעיף 84
12	Go	תיקון הודעת הערעור	סעיף 85
12	Go	איחוד ערעורים	סעיף 86
12	Go	העברת תיק בית הדין למשמעת	סעיף 87
12	Go	התנגדות למותב בית הדין לערעורים	סעיף 88
12	Go	סדר הטענות בערעור	סעיף 89
12	Go	גביית ראיות	סעיף 90
13	Go	שינוי במסקנות	סעיף 91

13	Go	ראיות במשפט שהוחזר	סעיף 92
13	Go	הפרוטוקול ראייה לכאורה	סעיף 93
13	Go	דחיית ערעור על אף טענה שהתקבלה	סעיף 94
13	Go	קריאת פסק הדין בערעור	סעיף 95
13	Go	פרק ד': שכר והוצאות עדים ונציגי ציבור	
13	Go	שכר והוצאות עדים שאינם שוטרים	סעיף 96
13	Go	שכר נציגי ציבור	סעיף 97
13	Go	פרק ה': הוראות שונות	
13	Go	המצאת מסמכים	סעיף 98
13	Go	הגשת ערעור על הטלת קנס	סעיף 99
13	Go	טפסים מודפסים של פרסומים משטרתיים	סעיף 100
13	Go	מסמכים ופלטי מחשב של המשטרה כראיה	סעיף 101
14	Go	ביטול	סעיף 102

תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעתי), תשע"ב-2012*

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9(ב) ו-103 לחוק המשטרה, התשס"ו-2006 (להלן – החוק), ובאישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

פרק א': כתב תלונה ודיון לפני דן יחיד

1. כתב תלונה ייערך בידי ראש אגף במטה הארצי של משטרת ישראל, מפקד מחוז – במחוזו או מפקד משמר הגבול, או בידי מי שמי מהם הסמיך לכך. עריכת כתב תלונה
2. כתב תלונה יכיל פרטים אלה: תוכן כתב תלונה
 - (1) שם הדן היחיד שידון בתלונה, מספרו האישי, דרגתו ותפקידו;
 - (2) מספר כתב התלונה;
 - (3) שם הנאשם, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;
 - (4) ציון עבירת המשמעת וסעיף האישום;
 - (5) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת בציון מקום וזמן ביצוע העבירה אם הם ידועים;
 - (6) שמות העדים;
 - (7) פירוט ראיות אחרות, אם ישנן.
3. (א) המעמד מסירת כתב התלונה יימסר לנאשם מועד הדיון. מסירת כתב תלונה
 (ב) כתב תלונה יוגש לדן יחיד והעתק ממנו יימסר לנאשם ארבעים ושמונה שעות לפחות לפני תחילת הדיון.
- (ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב) ניתן לקיים את הדיון אף אם כתב התלונה נמסר לנאשם פחות מ-48 שעות לפני מועד תחילת הדיון, ובלבד שהנאשם הסכים לכך ושניתן לכך אישור, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, מאת ראש אגף במטה הארצי של משטרת ישראל, מפקד מחוז במחוזו, מפקד משמר הגבול או קצין שדרכתו ניצב משנה ומעלה שאחד מאלה הסמיכו לכך, ובלבד שבעל התפקיד כאמור סבור שלא יהיה בכך כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם. תק' תשע"ו-2016
4. (א) נמסר כתב תלונה לנאשם, יודיע מוסר התלונה לנאשם כי הוא או מי מטעמו רשאי לעיין בכל זמן סביר בראיות שפורטו בכתב התלונה ולהעתיקן. זכות העיון
תק' תשע"ו-2016
 (ב) נמסר כתב תלונה לנאשם פחות מ-48 שעות לפני מועד הדיון, יצורף לו העתק מן הראיות שפורטו בו.
- 4א. לבקשת נאשם, ידחה דן יחיד את הדיון, אם ראה כי הדבר דרוש כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו ולהביא את ראיותיו. דחיית הדיון
תק' תשע"ו-2016
5. בתחילת הדיון יזהה הדן היחיד את הנאשם, יקרא לפניו את כתב התלונה ויביא לידיעתו כי הוא רשאי מנימוקים שיפרט, לבקש את העברת הדיון לדן יחיד אחר; לא הועבר הדיון לדן יחיד אחר, יבקש הדן היחיד את תשובתו של הנאשם לכתב התלונה. תחילת הדיון
6. דן יחיד או ראש מחלקת משמעת במשטרת ישראל יבטל כתב תלונה אם התקיים אחד מאלה: ביטול כתב תלונה
תק' תשע"ו-2016
 - (1) העובדות המפורטות בכתב התלונה אינן מהוות עבירה;
 - (2) הנאשם כבר זוכה או הורשע בשל המעשה נושא כתב התלונה;
 - (3) חלפה תקופת ההתיישנות כאמור בסעיף 15 לחוק;
 - (4) המעשה נושא התלונה מצוי בהליך חקירתי או בבדיקה על פי דין;
 - (5) חוסר סמכות של הדן היחיד לדון בתלונה;
 - (6) פגם או פסול מהותי בכתב התלונה;
 - (7) הגשת כתב התלונה או ניהול ההליך עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. תק' תשע"ו-2016

7. דן יחיד רשאי לשמוע כל אדם שימצא לנכון ולעיין בכל מסמך הדרוש לבירור העובדות, ובלבד שלא יעשה כן שלא לפני הנאשם ובלי שנתן לנאשם הזדמנות לעיין במסמכים. נכוחות הנאשם
8. ביקש הנאשם להעביר את הדיון כאמור בתקנה 5, רשאי הדן היחיד להעביר את הדיון כמבוקש; החליט שלא להעביר את הדיון כאמור, יציין בהחלטתו את הנימוקים לכך. העברת הדיון
9. (א) דן יחיד רשאי להזמין כל עד שימצא לנכון ולעיין בכל מסמך הדרוש לבירור התלונה; כמו כן יזמין הדן היחיד, לבקשת הנאשם, כל אדם להעיד לפניו, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לבירור שאלה הנוגעת לדיון. הבאת ראיות
- (ב) דן יחיד יתיר לנאשם להשמיע את טענותיו, להביא עדים מטעמו, לחקור עדים אחרים ולהביא ראיות אחרות.
- (ג) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב לעד או בהודעה בעל פה לעד.
10. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו זולת אם החליט הדן היחיד שלא לראות בהודאה ראיה. עובדה שהודו בה
11. (א) הודה הנאשם בעובדה, בין בהודאה שבכתב לפני המשפט ובין במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, כולה או מקצתה, אם התיר זאת הדן היחיד מנימוקים מיוחדים שיירשמו. חזרה מהודאה
- (ב) התיר הדן היחיד לנאשם לחזור בו מהודאתו אחרי הכרעת הדן, יבטל הדן היחיד את הכרעת הדן אם יסודה בהודאת הנאשם ויחדש את הדיון אם מתחייב הדבר מן הנסיבות.
12. (א) במהלך הדיון לפני דן יחיד יירשם פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו, הנוגע לדיון; בסיום הדיון יחתמו הדן היחיד והנאשם על הפרוטוקול; הנאשם רשאי להוסיף לפרוטוקול את הערותיו. רישום פרוטוקול
- (ב) עותק מהפרוטוקול יימסר לנאשם בסוף הדיון. תק' תשע"ו-2016
13. הפסק כמשמעותו בסעיף 33 לחוק (להלן – פסק) יימסר לנאשם בסוף הדיון. מסירת פסק לנאשם תק' תשע"ו-2016
14. (א) כל זיכוי או הרשעה (להלן – פסק) יובא לידיעת ראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל, ויירשם בדרך הקבועה בפקודות משטרת ישראל, או בנוהלי משטרת ישראל. דיווח על פסק תק' תשע"ו-2016
- (ב) פסק יומצא למי שהגיש את התלונה, על פי בקשתו.
15. ער על פסק יהיה בהגשת הודעת ערר בדרך הקבועה בפקודות משטרת ישראל, או בנוהלי משטרת ישראל, ויפורטו בה נימוקי הערר. הודעת ערר
16. (א) ראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל ימנה, בדרך הקבועה בפקודות המשטרה או בנוהלי המשטרה, קצין שיפוט בכיר, לדון בערר. מינוי דן בערר תק' תשע"ו-2016
- (ב) מונה דן בערר, הוא יקבל טרם הדיון בערר את פרוטוקול הדיון, את חומר הראיות ואת הפסק שעליו הוגש הערר.
17. נוסף על האמור בסעיף 41 לחוק, רשאי הדן בערר – סמכויות הדן בערר
- (1) להתיר הבאת ראיות אם היה סביר כי הדבר דרוש לעשיית צדק;
- (2) להסיק מחומר הראיות, בין שהיה לפני הערכאה הקודמת ובין לפניו, מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.
18. הדיון בערר יתקיים בנוכחות העורר, ואולם אם הוזמן העורר ולא התייצב מטעמים שתלויים בו ובלא בצדק סביר, רשאי הדן בערר לדון בערר או לדחותו. דיון בערר תק' תשע"ו-2016
19. הדן בערר ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בו הנוגע לדיון. ניהול פרוטוקול תק' תשע"ו-2016
- פרק ב': בית דין למשמעת**
- סימן א': האישום
20. כתב אישום ייערך בידי ראש אגף משאבי אנוש במשטרת ישראל, או מי שהוא הסמיכו לכך, ויוגש לבית הדין למשמעת בחמישה עותקים, שאחד מהם יימסר לנאשם בהקדם האפשרי ולא יאוחר מחמישה עשר ימים לפני תחילת הדיון. עריכת כתב אישום ומסירתו תק' תשע"ו-2016
21. כתב אישום יכיל פרטים אלה: תוכן כתב האישום

- (1) בית הדין למשמעת שאליו הוא מוגש ומקום מושבו;
- (2) מספר תיק בית הדין למשמעת;
- (3) מועד הגשת כתב האישום;
- (4) המאשים – המפקח הכללי של משטרת ישראל (להלן – המפקח הכללי);
- (5) שם הנאשם, שם משפחתו, מספרו האישי, דרגתו ויחידתו;
- (6) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעתי בציון המקום שנעברה בו וזמן ביצועה, ככל שאפשר לבררם;
- (7) ציון עבירת המשמעתי והוראות הסעיף שלפיו מואשם הנאשם;
- (8) עדי התביעה;
- (9) מספר תיק התלונה או הבדיקה או החקירה הנוגע לאישום.
22. בכתב אישום אחד יכול שיצורפו כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת.
23. בכתב אישום אחד יכול שיצורפו כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת, ואולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר.
24. בית הדין למשמעת רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני שנכלל בכתב האישום או על הפרדת הדיון של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים.
25. ניתן צו להפרדת הדיון, יוגש כתב אישום אחר בשל האישום שהדיון עליו הופרד, או נגד הנאשם שהדיון בעניינו הופרד, ורשאי בית הדין למשמעת, אם הוא סבר שלא ייגרם על ידי כך עיוות דין, להמשיך בדיון שהופרד מן השלב שאליו הגיע לפני ההפרדה.
26. בית הדין למשמעת רשאי בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לאחר שמיעת הצדדים ומטעמים שיירשמו, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים בבית דין למשמעת, אם מותר לצרפם לפי תקנות 22 או 23 ובית הדין למשמעת סבור שהצירוף לא יגרם לעיוות דין.
27. תובע רשאי, בכל עת עד תחילת הדיון לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שניתן לנאשם זמן סביר להתגונן, כפי שיקבע בית הדין למשמעת.
28. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת תובע, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו או לגרוע ממנו, ובלבד שנתן לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום גופו או יירשם בפרוטוקול.
29. (א) תובע רשאי, בכל עת שלאחר תחילת הדיון, לחזור בו מאישום שבכתב האישום נגד נאשם; ואולם לא יעשה כן אם הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באותו אישום או באישום אחר; לא היה בעובדות שהודה בהן כדי הרשעתו, רשאי התובע לחזור בו מן האישום ברשות בית הדין למשמעת.
- (ב) היתה העמדה לדין באותו אישום על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, לא יעשה התובע שימוש בסמכות כאמור בתקנת משנה (א) בלא קבלת אישור היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו.
30. (א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית הדין למשמעת את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם מאותו אישום.
- (ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית הדין לבטל אישום, בכל עת עד הכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם; אישום שבוטל כאמור, לא יוגש מחדש אלא באישור ראש מחלקת משמעת במשטרת ישראל, או מי שהוא הסמיכו לעניין זה ומטעמים שיירשמו.
- (ג) היתה ההעמדה לדין באותו אישום על פי החלטת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, לא תינתן הסכמת התובע לביטול האישום, והאישום לא יוגש מחדש, אלא על דעת היועץ המשפטי לממשלה או מי מטעמו, ומטעמים שיירשמו.
31. הוגש כתב אישום לבית דין למשמעת, יזמין נשיא בית הדין, או מי שהוא הסמיכו לכך את מותב בית הדין למשמעת (להלן – הזמנה); בהזמנה ייקבע מועד תחילת הדיון; כמו כן יכול שצו הזימון יכלול כל הוראה אחרת וכל פרט נוסף הנראים למזמן כדרושים לעניין.

תק' תשע"ו-2016

תק' תשע"ו-2016

צירוף אישומים

צירוף נאשמים

הפרדת הדיון

כתב אישום חדש
בהפרדת הדיון
תי"ט תשע"ב-2012

איחוד דיונים

תיקון כתב אישום
בידי התובע
תק' תשע"ו-2016

תיקון כתב אישום
בידי בית הדין
למשמעת

חזרה מאישום

תוצאות חזרה
מאישום

תק' תשע"ו-2016

תק' תשע"ו-2016

זימון מותב בית הדין
למשמעת לדיון

32. (א) הוגש כתב אישום לבית הדין למשמעת, יזמין נשיא בית הדין או מי שהוא הסמיכו לכך את התובע והנאשם; בהזמנה ייקבעו מועד תחילת הדיון וכל הוראה או פרט הדרושים לעניין.
- (ב) בכתב הזימון תובא לידיעת הנאשם זכותו לבחור לו סניגור או לבקש להעמיד לו סניגור, ולהזמין עדים להגנתו.
33. (א) הוגש כתב אישום, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או בהסכמת התובע – אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר הנוגע לאישום שאספה או שרשמה הרשות החוקרת, המצוי בידי התובע ולהעתיקו.
- (ב) נאשם רשאי לבקש מבית הדין למשמעת, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר, שלטענתו הוא חומר חקירה אשר לא הועמד לעיונו.
- (ג) בקשה לפי תקנת משנה (ב) תידון לפני שופט אחד ובמידת האפשר תובא לפני שופט שאינו דן באישום.
- (ד) בעת הדיון בבקשה יעמיד התובע את החומר שבמחלוקת לעיונו של בית הדין למשמעת בלבד.
- (ה) על החלטת בית הדין למשמעת לפי תקנה זו ניתן לערור לפני בית הדין לערעורים שידון בערר בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית הדין למשמעת, ואולם בית הדין למשמעת רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו.
34. עיון בחומר החקירה או העתקה ממנו ייעשו באגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל, או במקום אחר שהתובע הועיד לכך ובמעמד מי שהתובע מינה, דרך כלל או לעניין פלוני, להבטיח שהעיון וההעתקה ייעשו לפי הוראות תקנות אלה.
35. (א) לא יגיש תובע לבית הדין למשמעת ראייה ולא ישמיע עד, אם לא ניתנה לנאשם או לסניגורו הזדמנות סבירה לעיין בראייה או בהודעת העד וכן להעתיקה, אלא אם כן ויתר על כך.
- (ב) הודעה של עד בעניינים פורמליים שאינם מהותיים לבירור האשמה אין חובה שתהיה בכתב, ואולם התובע ימסור לנאשם או לסניגורו זמן סביר מראש את שם העד ואת עיקר התוכן של עדותו לפי הידוע לתביעה, זולת אם ויתר על כך.
36. תקנה 33 אינה חלה על חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין, ואולם הוראות תקנה 35 חלות עליו.
37. הוראות סימן זה אינן חלות על ראיות הבאות לסתור את טענת הנאשם שהתובע לא יכול היה לצפותה מראש ועל ראיות להסברת היעדרו של עד או לעניינים פורמליים אחרים שאינם מהותיים לבירור האשמה.
38. (א) בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת התובע, לצוות על הנאשם או על סניגורו –
- (1) לאפשר לתובע לעיין בכל זמן סביר בכל חוות דעת בכתב או בתעודת רופא שהנאשם מתכוון להביאה לפני בית הדין למשמעת כראיה;
- (2) לערוך בכתב את עיקר התוכן של עדות מומחה שהנאשם מתכוון להשמיע, ולאפשר לתובע בכל זמן סביר לעיין בו;
- (3) לאפשר לתובע להעתיק מסמכים כאמור בפסקאות (1) ו-(2).
- (ב) העיון יהיה במקום ובמעמד אדם שהנאשם או סניגורו יקבע לצורך זה או בכל דרך אחרת שיקבע בית הדין למשמעת.
- (ג) לא יגיש נאשם לבית הדין למשמעת חוות דעת או תעודות רופא ולא ישמיע מומחה שלא קוים לגביהן צו שניתן לפי תקנת משנה (א), אלא בהסכמת התובע או ברשות בית הדין למשמעת.
- (ד) בתקנה זו –
- “חוות דעת” – חוות דעתו של מומחה בשאלה שבמדע, שבמחקר, שבאמנות או שבידיעה מקצועית;
- “תעודת רופא” – תעודה של רופא על מצב בריאותו של אדם.

סימן ב': ניהול הדיון

39. (א) בית הדין למשמעת יזמין, כל אדם להעיד לפניו לבקשת בעל דין, זולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם כדי להועיל לבירור שאלה הנוגעת לדיון; כמו כן רשאי בית הדין למשמעת להזמין עד מטעמו.

הזמנת עד

- (ב) הזמנת עד תהיה בהמצאת הזמנה בכתב או בהודעה בעל פה לעד, על ידי בית הדין למשמעת, בשעת הדיון.
40. הזמנה בכתב לעד תיחתם ביד נשיא בית הדין למשמעת או מי שהוא הסמיך לכך ותכיל –
- (1) מספר תיק בית הדין למשמעת;
 - (2) ציון שם הנאשם;
 - (3) שם המוזמן ומענו, ולגבי שוטר – מספרו האישי, דרגתו ומקום שירותו;
 - (4) המקום והמועד שעליו להתייצב בהם;
 - (5) נוסח סעיף 22 לחוק.
41. בית הדין למשמעת רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמתו, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר, להמציא לבית הדין למשמעת, במועד שיקבע בהזמנה או בצו, את אותם מסמכים או מוצגים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.
42. בית הדין למשמעת רשאי לצוות על אדם הנוכח לפניו להעיד או להמציא לו מסמכים במועד שיקבע, ודין ציווי כזה כדין הזמנת עד לפי תקנה 39, או צו להמצאת מסמכים, או מוצגים שהומצאו לאותו אדם לפי תקנה 41.
43. נדחה המועד לתחילת המשפט או להמשכו, יודיע בית הדין לצדדים בכתב על המועד החדש שקבע, אם לא הודיע להם על כך בעל פה בשעת דיון.
44. ראה בית הדין למשמעת כי נבצר מעד לבוא לבית הדין למשמעת, רשאי הוא לגבות את עדותו במקום אחר.
45. (א) בית הדין למשמעת ינהל פרוטוקול שישקף את כל הנאמר והמתרחש בדיון, הנוגע אליו.
- (ב) כתב אישום, מסמכים שהוגשו ושקיבל אותם בית הדין למשמעת וכל תעודה הנוגעת לדיון יצורפו לפרוטוקול ויהיו חלק ממנו.
46. בית הדין למשמעת רשאי, לאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות להשמיע את טענותיהם, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו; בית הדין למשמעת יזקק לבקשת תיקון כאמור גם אם הוגשה לאחר מתן פסק הדין וכל עוד לא עברה התקופה לערעור עליו.
47. בקשה לתיקון של פרוטוקול וכל החלטה בבקשה יירשמו בפרוטוקול והחלטה תיחתם בידי מותב בית הדין למשמעת.
48. (א) ראה בית הדין למשמעת שהנאשם אינו יודע עברית ימנה לו מתרגם או יתרגם לו בעצמו.
- (ב) ראה הנמסרת ברשות בית הדין למשמעת שלא בעברית ובלשון שאינה שגורה בפי מותב בית הדין למשמעת ובעלי הדין, תתורגם בידי מתרגם, ועדות שנמסרה כאמור תירשם בפרוטוקול בתרגום לעברית, אם לא הורה בית הדין למשמעת הוראה אחרת; רישום התרגום בפרוטוקול ישמש ראיה לכאורה לדברים שתורגמו.
49. (א) בתחילת הדיון ישאל אב בית הדין למשמעת את בעלי הדין אם יש להם התנגדות למותב בית הדין למשמעת.
- (ב) ביקש בעל דין לפסול שופט, ובית הדין למשמעת קיבל את בקשתו, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר; נדחתה הבקשה – יודיע בית הדין למשמעת לבעל דין את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו להגיש ערר על הדחייה לפני נשיא בית הדין לערעורים.
- (ג) ביקש בעל דין להגיש ערר על הדחייה כאמור בתקנת משנה (ב) – יושהה המשך הדיון עד להכרעת נשיא בית הדין לערעורים; בעל הדין יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב בתוך 24 שעות.
- (ד) החליט נשיא בית הדין לערעורים לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
- (ה) נודעה לבעל דין עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
- (ו) טענת פסלות לא תשמש נימוק לערעור אלא לפי תקנה זו.
50. לאחר שהוכרעה שאלת הרכב מותב בית הדין למשמעת, יקרא בית הדין את כתב האישום

צורת ההזמנה בכתב ותוכנה

צו להמצאת מסמכים ומוצגים

הזמנת עד על אחר

הודעה על דחיית מועד תק' תשע"ו-2016

עד שנבצר ממנו לבוא לבית הדין למשמעת

ניהול פרוטוקול ורישום תק' תשע"ו-2016

ת"ט תשע"ב-2012

תיקון פרוטוקול תק' תשע"ו-2016

רישום תיקון

תרגום

ת"ט תשע"ב-2012

התנגדות למותב בית הדין למשמעת ת"ט תשע"ב-2012

הקראת כתב האישום

באוזני הנאשם, ויסביר לו, אם ראה צורך בכך, את תוכנו, ואולם רשאי בית הדין למשמעת לא לעשות כן לגבי נאשם המיוצג על ידי סניגור, אם הודיע הסניגור לבית הדין למשמעת כי קרא את כבת האישום באוזני הנאשם והסביר לו את תוכנו ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול.

51. (א) היה הנאשם מיוצג על ידי סניגור, רשאי בית הדין למשמעת לברר עם הנאשם וסניגורו ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים.

הסכמה בדבר
עובדות וראיות

(ב) בהליך משמעותי של נאשם שאיננו מיוצג, רשאי בית הדין למשמעת לברר עם הנאשם ועם התובע את הסכמתם לשאלות שבעובדה ולקבילות מסמכים ומוצגים, ובלבד שהסביר לנאשם את הדברים, והתרשם כי הנאשם מבין את משמעות הסכמתו.

52. לאחר תחילת הדיון רשאי הנאשם או סניגורו לטעון טענות מקדמיות, ובהן:

טענות מקדמיות

(1) חוסר סמכות;

(2) פגם או פסול בכתב האישום;

(3) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;

(4) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בדיון משמעותי בשל המעשה נושא כתב האישום;

(5) דיון משמעותי אחר או הליך פלילי תלויים ועומדים נגד הנאשם בשל המעשה נושא כתב האישום;

(6) התיישנות;

(7) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

תק' תשע"ו-2016

53. נטענה טענה מקדמית, ייתן בית הדין למשמעת לתובע הזדמנות להשיב עליה, ואולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית הדין למשמעת יחליט בטענה לאלתר, זולת אם ראה להשהות את מתן החלטתו לשלב אחר של הדיון; התקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין למשמעת לתקן את כתב האישום או לבטלו.

דיון בטענה מקדמית

54. לא טען הנאשם טענה מקדמית בראשית הדיון, אין בכך כדי למנוע ממנו לטעון אותה בשלב אחר של המשפט, ואולם לגבי הטענות המפורטות בפסקה (2) של תקנה 52, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין למשמעת.

טענות מקדמיות
בשלב אחר של
המשפט

55. (א) לא בוטל כתב האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית הדין למשמעת את הנאשם מה תשובתו לכתב האישום; הנאשם רשאי להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות, בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית הדין למשמעת לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מן הדרוש להבהרת תשובתו; תגובת הנאשם יכול שתינתן על ידי סניגורו.

תשובת הנאשם
לאישום

(ב) הימנעות הנאשם להשיב לאישום או לשאלות בית הדין למשמעת כאמור בתקנת משנה (א) עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה; בית הדין למשמעת יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו.

(ג) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם שאם ברצונו לטעון טענת "במקום אחר הייתי" בין כטענה יחידה ובין נוסף על אחרות, עליו לעשות כן מיד; בית הדין יסביר לנאשם את תוצאות הימנעותו מעשות כן כאמור בתקנת משנה (ד), הכל זולת אם ראה בית הדין למשמעת שאין מקום לטענה האמורה.

ת"ט תשע"ב-2012

(ד) לא טען הנאשם מיד "במקום אחר הייתי" או שטען כך ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות, בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות, כדי להוכיח טענה כאמור, אלא ברשות בית הדין למשמעת.

56. עובדה שנאשם הודה בה יראוה כמוכחת כלפיו, זולת אם ראה בית הדין למשמעת שלא לקבל את ההודאה כראיה, ואולם ראה בית הדין למשמעת כי הודאת נאשם ניתנה על ידי הנאשם מתוך טעות או הטעייה, לא יקבל אותה כראיה.

דיון עובדה שהודו בה
והודאת נאשם
כראיה

57. הודה הנאשם בעובדה, אם בהודאה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודאה, כולה או מקצתה, אם התיר זאת בית הדין למשמעת מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

חזרה מהודאה

58. התיר בית הדין למשמעת לנאשם לחזור בו מהודאתו אחרי הכרעת הדין, יבטל את הכרעת הדין ככל שיסודתה בהודאת הנאשם ויחדש את הדיון אם מתחייב הדבר מן הנסיבות.

ביטול הכרעת דין
שיסודה בהודאה

<p>59. (א) הואשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, חלקם הודו בעובדות שיש בהן כדי הרשעתם וחלקם לא הודו, לא יגזור בית הדין למשמעת את דינם של הנאשמים שהודו לפני שנסתיים בירור הדין של הנאשמים שלא הודו; ואולם בנסיבות מיוחדות שיירשמו, רשאי בית הדין למשמעת לגזור את דינו של נאשם שהודה לפני סיום משפטם של האחרים.</p> <p>(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) נאשם שהודה, והתובע או הסניגור מודיעים שהוא ייקרא להעיד במשפטם של שאר הנאשמים, לא יעיד אלא לאחר שנגזר דינו.</p>	<p>פסק דין של נאשם שהודה</p>
<p>סימן ג': בירור האשמה</p>	
<p>60. לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית הדין למשמעת לא קיבל את הודאתו, תביא התביעה לפני בית הדין למשמעת את ראיותיה לעובדות שלא התקבלה לגביהן הודאה.</p>	<p>פרשת התביעה</p>
<p>61. סיים התובע להביא את ראיותיו, יודיע שפרשת התביעה הסתיימה.</p>	<p>סיום פרשת התביעה</p>
<p>62. הסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית הדין למשמעת את הנאשם – בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו – לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין.</p>	<p>זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה</p>
<p>63. לא זוכה הנאשם לפי תקנה 62, רשאי הוא להביא לפני בית הדין למשמעת את ראיות ההגנה.</p>	<p>פרשת ההגנה</p>
<p>64. נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, יביאו את ראיותיהם לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום, והכל אם לא הורה בית הדין למשמעת, לבקשת בעל דין, על סדר אחר.</p>	<p>סדר הפתיחה והבאת ראיות של נאשמים אחדים</p>
<p>65. (א) הנאשם רשאי לנהוג באחת מאלה: (1) להעיד כעד הגנה, ואז יהיה עשוי להיחקר חקירה שכנגד; (2) להימנע מלהעיד.</p>	<p>נאשם כעד הגנה</p>
<p>(ב) בית הדין למשמעת יסביר לנאשם כי הוא רשאי לנהוג כאמור בתקנת משנה (א) ואת תוצאות הימנעותו מלהעיד כאמור בסעיף 29 לחוק.</p>	<p>תק' תשע"ו-2016</p>
<p>66. נאשם שבחר להעיד יעיד בתחילת ראיותיה של ההגנה, ואולם רשאי בית הדין למשמעת, לבקשתו, להתיר לו להעיד בשלב אחר של פרשת ההגנה.</p>	<p>סדר העדת נאשם</p>
<p>67. נאשם לא יישאל בחקירה שכנגד שאלות בעניין הנוגע להרשעותיו הקודמות, זולת אם העיד על אופיו הטוב או הביא ראיה אחרת לכך, בין בראיותיו ובין בחקירה שכנגד של עדי התביעה.</p>	<p>סייג לחקירת נאשם</p>
<p>68. סיים הנאשם להביא את ראיותיו יודיע שפרשת ההגנה הסתיימה.</p>	<p>סיום פרשת ההגנה</p>
<p>69. (א) בית הדין למשמעת רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודאתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.</p> <p>(ב) הביא התובע ראיות נוספות, רשאי הנאשם להביא ראיות לסתור אותן.</p>	<p>ראיות נוספות מטעם התובע</p>
<p>70. (א) סיימו בעלי הדין את הבאת ראיותיהם, רשאי בית הדין למשמעת, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד, אף אם כבר נשמעה עדותו לפני בית הדין, ועל הבאת ראיות אחרות, בין לבקשת בעלי דין ובין מיוזמת בית הדין למשמעת.</p> <p>(ב) הובאו ראיות לפי תקנת משנה (א), רשאים בעלי הדין, ברשות בית הדין, להביא ראיות לסתור אותן.</p>	<p>ראיות מטעם בית הדין למשמעת וסתירתן</p>
<p>71. (א) בתום הבאת הראיות או משהתקבלה הודאה בעובדות ולא הובאו ראיות, רשאים התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לעניין האשמה.</p>	<p>סיכומים</p>
<p>(ב) בית הדין למשמעת רשאי להורות לבעלי הדין שסיכומיהם, כולם או מקצתם, יוגשו לו בכתב, לפי סדר ובמועדים שיקבע בית הדין למשמעת, ובלבד שלא תיגרע לחלוטין זכותו של צד להסכם בעל פה אם עמד על כך, במסגרת זמן סביר שיקבע בית הדין.</p>	<p>תק' תשע"ו-2016</p>
<p>72. (א) עד, פרט לנאשם, שטרם העיד, לא יהיה נוכח בגביית עדותו של עד אחר, ואולם עד ששמע עדות של עד אחר אינו נפסל לעדות בשל כך בלבד.</p>	<p>סדר חקירת עדים</p>
<p>(ב) בית הדין למשמעת יזהיר את העד לפני גביית עדותו, ויחולו סעיפים 4 ו-5 לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול השבועה), התש"ם-1980.</p>	

(ג) עד נחקר תחילה בידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת.

(ד) סיימו בעלי הדין את חקירתם, רשאי בית הדין למשמעת לחקור את העד, ורשאי הוא לשאול עד שאלה גם במהלך חקירתו בידי בעלי הדין להבהרת עניין שנתעורר בה.

(ה) חקר בית הדין למשמעת עד, רשאים בעלי הדין לחקור את העד חקירה נוספת להבהרת עניין שנתעורר בחקירתו של בית הדין למשמעת.

(ו) נאשמו כמה נאשמים בכתב אישום אחד, ולא הורה בית הדין למשמעת לבקשת בעל דין על סדר אחר, יהיה סדר חקירת העדים כמפורט להלן:

(1) היה העד עד תביעה – יחקרוהו הנאשמים חקירה שכנגד לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום;

(2) היה העד עד ההגנה – יחקרוהו חקירה ראשית, תחילה הנאשם שביקש שמיעת עדותו ואחר כך שאר הנאשמים לפי הסדר שהם רשומים בכתב האישום, ובחקירה חוזרת – בהיפוך הסדר האמור.

(ז) לא קרא התובע לעד שצוין כעד תביעה בכתב האישום, והנאשם קרא לעד להעיד, רשאי בית הדין למשמעת להתיר לנאשם לחקור את העד בחקירה ראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע את סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

73. לא ירשה בית הדין למשמעת חקירת עד אשר לדעת בית הדין אינה נוגעת לנושא הדיון, אינה ראויה או אינה הוגנת, ובפרט לא ירשה בית הדין למשמעת חקירה שיש בה משום עלבון, פגיעה בכבודו של אדם, הפחדה או הטעיה.

חקירה הוגנת
ת"ט תשע"ב-2012

74. קבע בית הדין למשמעת כי עד שקרא לו בעל דין הוא עד עוין לאותו בעל דין – בין מפני שמסר בבית הדין למשמעת עדות הסותרת את עדותו בחקירה ובין מטעם אחר – רשאי הוא להתיר לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע את סדר חקירתו בידי בעלי הדין האחרים.

עד עוין

75. היה לבית הדין למשמעת יסוד להניח כי עד שזימן אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להתיר לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.

זכות חקירה שכנגד
במקרים מסוימים

76. נקרא עד להעיד מיוזמת בית הדין למשמעת, ייתן בית הדין למשמעת לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע.

עד מטעם בית הדין
למשמעת

77. בית הדין למשמעת רשאי לסרב לבקשה להזמין עד אם הוא סבור שעדותו אינה נוגעת לעניין הנדון, או שתוכן עדותו ניתן להוכחה בדרך אחרת, או אם ראה שאין בה צורך, או שנתבקשה למטרה שאיננה גילוי האמת.

סמכות לסרב
להזמנת עד

סימן ד': פסק הדין

78. (א) בתום בירור האשמה יחליט בית הדין למשמעת, בהחלטה מנומקת בכתב (להלן – הכרעת הדין), על זיכוי הנאשם, או אם מצא אותו אשם, על הרשעתו; שופטי מותב בית הדין למשמעת יקראו את הכרעת הדין על נימוקיה בפומבי, יחתמו עליה וירשמו בה את תאריך הקריאה; בית הדין למשמעת רשאי, במקום לקרוא את הכרעת הדין למסור לנאשם העתק ממנה ולהודיע בפומבי אם מצא את הנאשם אשם או זכאי; זיכה בית הדין את הנאשם, יודיע את דבר הזיכוי בתחילה.

הכרעת הדין

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), אם הודיע בית הדין למשמעת על זיכוי הנאשם, רשאי הוא:

(1) לפרט את נימוקיו מיד או בתוך שלושים ימים מיום ההודעה;

(2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב, בתוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.

79. (א) הורשע הנאשם, יביא התובע את ראיותיו לעניין העונש תחילה; סיים התובע את הבאת ראיותיו לעניין העונש או שלא הביא ראיות כאלה, רשאי הנאשם להביא את ראיותיו לעניין העונש.

סדר הבאת ראיות
וסיכומים לעניין
העונש

(ב) הסתיימה הבאת הראיות לעניין העונש, רשאי התובע, ואחריו הסניגור והנאשם, להשמיע סיכומיהם לעניין העונש.

80. (א) בתום הטענות לעניין העונש יגזור בית הדין למשמעת את דינו של הנאשם; בית הדין למשמעת יקרא את גזר הדין בפומבי, שופטי מותב בית הדין למשמעת יחתמו עליו וירשמו בו את תאריך קריאתו; ניתן גזר הדין שלא בפני הנאשם, יישלח אליו עותק מפסק הדין.
(ב) הכרעת הדין וגזר הדין יחד מהווים את פסק הדין.
81. בתום קריאת גזר הדין יסביר בית הדין למשמעת לנאשם את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו על המועד להגשת הערעור.
- פרק ג': בית הדין לערעורים**
82. (א) ערעור, בין של הנאשם ובין של המפקח הכללי או מי שהוא הסמיכו לכך, יהיה בהגשת כתב ערעור מנומק חתום ביד המערער או בא כוחו.
(ב) התקופה להגשת כתב ערעור תהיה כאמור בסעיפים 57 או 62(1) לחוק, כתב הערעור יוגש בחמישה עותקים לבית הדין לערעורים.
83. כתב ערעור יפרט את נימוקיו, ואולם אם לא ניתנו בכתב הערעור נימוקים או לא פורטו במידה מספקת, רשאי נשיא בית הדין לערעורים להורות למערער להגיש נימוקים, או נימוקים מפורטים יותר, במועד שיקבע; לא מילא המערער אחר הוראה זו, רשאי בית הדין לערעורים, בתחילת הדיון בערעור, לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.
84. העתק מהודעת הערעור ונימוקיו כאמור יומצאו למשיב; היה המשיב המפקח הכללי, יומצא ההעתק לראש אגף משאבי אנוש במטה הארצי של משטרת ישראל.
85. המערער רשאי, בכל שלב של הערעור, לתקן את הודעת הערעור או את נימוקיה, ברשות בית הדין לערעורים.
86. ערעורים על פסק דין שהגישו יותר מבעל דין אחד, יאוחדו ויידונו כאחד, ואולם רשאי בית הדין לערעורים לדון בהם בנפרד.
87. הוגש ערעור, תעביר מזכירות בית הדין למשמעת לבית הדין לערעורים את תיק בית הדין למשמעת שעליו הוגש הערעור; בתקנות אלה, "תיק בית הדין למשמעת" – התיק ששימש את בית הדין בהליך שהתקיים לפניו, לרבות כתב האישום, הפרוטוקול, מוצגים, הכרעת הדין, גזר הדין, בקשות שהוגשו במסגרת ההליך והחלטות שניתנו בהן.
88. (א) בתחילת הדיון ישאל נשיא בית הדין לערעורים אם יש התנגדות למותב בית הדין לערעורים.
(ב) ביקש בעל דין לפסול שופט, ובית הדין לערעורים קיבל את בקשתו, יושהה הדיון עד למינוי שופט אחר; נדחתה בקשת בעל דין לפסול שופט – יודיע בית הדין לערעורים לבעל הדין את הטעמים לדחייה, וכן יודיע לו על זכותו להגיש ערר על הדחייה לפני נשיא בית הדין לערעורים שיצא לקצבה ושמינה המפקח הכללי לעניין זה (בתקנה זו – הנשיא שמונה).
(ג) ביקש בעל דין להגיש ערר על דחייה כאמור בתקנת משנה (ב) יושהה המשך הדיון עד להכרעת הנשיא שמונה; המערער יגיש את הערר בהודעה מנומקת בכתב בתוך 24 שעות.
(ד) החליט הנשיא שמונה לקבל את הערר, ימונה שופט אחר.
(ה) נודעה לבעל דין עילת הפסילה במהלך הדיון, רשאי הוא להעלותה מיד לאחר שנודע לו עליה.
89. (א) בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב, ואחריו רשאי המערער לטעון בתשובה לטענות המשיב.
(ב) באיחוד ערעורים של נאשם ושל תובע יטען תחילה הנאשם, זולת אם הורה בית הדין לערעורים על דרך אחרת; באיחוד ערעורים של נאשמים אחדים יקבע בית הדין לערעורים את סדר הטענות ביניהם.
(ג) יכול בית הדין לערעורים להתיר לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל דין אחר.
(ד) נתבקש בית הדין לערעורים להחליט בעניין עונשו של נאשם, רשאים סניגורו ואחריו הנאשם לטעון אחרונים לפני סיום הדיון.
90. בית הדין לערעורים רשאי, אם היה סבור כי הדבר דרוש לעשיית צדק, לגבות ראיות או להורות לערכאה הקודמת לגבות ראיות שיורה.

גזר הדין ופסק הדין

הסבר על זכות הערעור

הגשת ערעור תק' תשע"ו-2016

נימוקי הערעור תק' תשע"ו-2016

המצאת העתק למשיב

תיקון הודעת הערעור

איחוד ערעורים

העברת תיק בית הדין למשמעת

התנגדות למותב בית הדין לערעורים

ת"ט תשע"ב-2012

סדר הטענות בערעור

גביית ראיות

<p>91. בית הדין לערעורים רשאי להסיק מחומר הראיות שהיה לפני הערכאה הקודמת או לפני מסקנות שונות משהסיקה הערכאה הקודמת או לקבוע כי אין בו יסוד למסקנותיה.</p>	<p>שינוי במסקנות</p>
<p>92. הוחזר המשפטי לערכאה הקודמת, רשאית היא בכפוף להוראות בית הדין לערעורים להיזקק לראיות שגבתה לכתחילה בלי לגבותן שנית.</p>	<p>ראיות במשפט שהוחזר</p>
<p>93. פרוטוקול בית הדין למשמעת ישמש ראיה לכאורה למהלך הדיון, ואולם בערעור באותו עניין אין לטעון נגד דיוקו של הפרוטוקול ואין להביא ראיות לטעות בו אלא ברשות בית הדין לערעורים.</p>	<p>הפרוטוקול – ראיה לכאורה</p>
<p>94. בית הדין לערעורים רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה שנטענה, אם היה סבור כי לא נגרם עיוות דין.</p>	<p>דחיית ערעור על אף טענה שהתקבלה</p>
<p>95. פסק הדין ייחתם בידי שופטי מותב בית הדין לערעורים ויקרא בפני הנאשם, או יומצא לו העתק ממנו, כפי שיקבע בית הדין לערעורים; זיכה בית הדין לערעורים את הנאשם או דחה ערעור על זיכוי, יודיע על כך בתחילת פסק דינו, ורשאי הוא –</p>	<p>קריאת פסק הדין בערעור</p>
<p>(1) לפרט את הנימוקים מיד או בתוך שלושים ימים מיום קריאתו; (2) לקרוא את הנימוקים בפומבי או, בהסכמת בעלי הדין, להמציאם להם בכתב בתוך שלושים ימים לאחר קריאת פסק הדין.</p>	<p>ת"ט תשע"ב-2012</p>
<p>פרק ד': שכר והוצאות עדים ונציגי ציבור</p>	
<p>96. (א) בתקנה זו – "בית דין" – בית דין למשמעת, בית דין לערעורים או דן יחיד לפי העניין; "שכר" – שכר בטלה, שכר מומחה או שכר רופא, לפי העניין.</p>	<p>שכר והוצאות עדים שאינם שוטרים</p>
<p>(ב) עד שאינו שוטר, שהתייצב להעיד לפני בית הדין, רשאי בית הדין להורות שישולמו לו דמי נסיעות הלוך וחזור מן המקום שממנו הגיע עד למקום שבו התקיים הדיון וגם שכר ודמי לינה, כפי שייראה בעיני בית הדין, ובלבד שהתשלום לא יעלה על הסכום הקבוע לשכר עדים בתקנה 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974.</p>	<p>שכר נציגי ציבור</p>
<p>97. שכר השתתפות נציגי ציבור בבית דין למשמעת או בבית דין לערעורים יהיה כאמור בתקנה 1 לתקנות בית הדין לעבודה (תשלום לנציגי ציבור), התשל"ח-1978.</p> <p style="text-align: center;">פרק ה': הוצאות שונות</p>	<p>שכר נציגי ציבור</p>
<p>98. (א) מסמך שיש להמציאו לבעל דין או לעד לפי החוק או לפי תקנות אלה, תהיה המצאתו באחת מאלה:</p>	<p>המצאת מסמכים</p>
<p>(1) במסירה לידי; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו – לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני אדם – במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו; (2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם עם אישור מסירה; בית הדין רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה. (ב) מסירת מסמך לידי סניגור הנאשם או מסירתו במשרד הסניגור לידי פקידו, וכן משלוח מכתב רשום עם אישור מסירה לפי מען משרדו, כמוה כהמצאה לנאשם, זולת אם הודיע הסניגור לבית הדין בתוך חמישה ימים ממועד המסירה כי אין ביכולתו להביא את המסמך לידיעת הנאשם. (ג) ראה בית הדין כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או את המכתב או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית הדין לראות את המסמך כאילו הומצא כדין. (ד) ראה בית הדין שאי אפשר להמציא את המסמך כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב), רשאי הוא להורות על המצאתו בדרך אחרת שיוורה.</p>	<p>המצאת מסמכים</p>
<p>99. המבקש לערער על החלטת בית הדין למשמעת המטילה קנס בשל ביזיון בית הדין למשמעת, יגיש את הערעור לבית הדין לערעורים, בהודעה מנומקת בכתב בתוך 15 ימים מיום קבלת ההחלטה.</p>	<p>הגשת ערעור על החלטת קנס</p>
<p>100. טופס מודפס של פקודות משטרת ישראל וכל טופס מודפס של פרסום אחר של המפקח הכללי או של משטרת ישראל שאישר המפקח הכללי כפרסום רשמי לעניין תקנות אלה, המכילים פקודה, צו, הוראה, נוהל, או מינוי, ישמשו ראיה לכאורה לנתינתם ולתוכנם.</p>	<p>טופסים מודפסים של פרסומים משטרתיים</p>
<p>101. מסמך הנחזה כמסמך שנחתם בידי שוטר במילוי תפקידו או פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995, אשר נערך על ידי המשטרה במהלך פעילותה הרגילה, הכוללים פרטים</p>	<p>מסמכים ופלטי מחשב של המשטרה כראיה תק' תשע"ו-2016</p>

בדבר העניינים המפורטים להלן ישמשו ראיה לכאורה:

- (1) שירות במשטרת ישראל או העדר משירות כזה;
- (2) היחידה שעמה נמנה אדם במשטרת ישראל;
- (3) עבירות שבהן הורשע אדם בשירות במשטרת ישראל;
- (4) תאריך הקבלה למשטרת ישראל או השחרור ממנה;
- (5) דרגה או תפקיד במשטרת ישראל או זמן קבלתם;
- (6) פרטים אישיים אחרים הנוגעים להשתייכותו של אדם למשטרת ישראל;
- (7) שוויו הכספי של רכוש משטרתו.

102. תקנות המשטרה (סדרי דין בדיון משמעותי), התשמ"ט-1989 – בטלות.

ביטול

יצחק אהרונוביץ'
השר לביטחון הפנים

כ"ד בטבת התשע"ב (19 בינואר 2012)